

Startside>Pengekrav>Insolvens og konkursbehandling

Den originale sprogudgave af denne side [fr](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

[fransk](#)

Swipe to change

Insolvens og konkursbehandling**Luxembourg****1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?**

Der findes otte insolvensprocedurer i Storhertugdømmet Luxembourg.

De tre vedrører udelukkende erhvervsdrivende (fysiske eller juridiske personer):

Konkursproceduren i henhold til handelsloven tager sigte på at få realiseret de samlede aktiver hos en erhvervsdrivende, der er blevet insolvent, og hvis kredit er alvorligt svækket.

Tvangsakkord uden for konkurs i henhold til loven af 14. april 1886 om tvangsakkord uden for konkurs er under visse omstændigheder en mulighed for en skyldner, som opfylder betingelserne for at blive erklæret konkurs. Hvis skyldneren ved akkorden giver afkald på sine aktiver, har proceduren i lighed med konkursproceduren til formål at realisere aktiverne. Denne procedure adskiller sig imidlertid fra konkursproceduren ved, at skyldneren undgår konsekvenserne af en konkursprocedure.

Procedurerne for indsættelse af bostyre i henhold til den storhertugelige anordning af 24. maj 1935 om indsættelse af bostyre har til formål at redde en erhvervsdrivende efter anmodning fra den erhvervsdrivende selv. Proceduren kan dog også anvendes, hvis en erhvervsdrivende ønsker den bedst mulige realisering af sine aktiver.

Ud over disse procedurer findes der i luxembourgsk lov en procedure (artikel 593ff. i handelsloven), som på visse betingelser kan give en erhvervsdrivende betalingsudsættelse.

Der findes en fjerde procedure, som udelukkende kan benyttes af ikke-erhvervsdrivende fysiske personer: Gældssanering i henhold til loven af 8. januar 2013 om gældssanering giver den person, der anmoder om gældssanering, mulighed for at få saneret sine økonomiske forhold i henhold til en plan for indfrielse af gælden.

Derudover findes der insolvensprocedurer, der helt specifikt vedrører notarer, kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringsforeninger (disse procedurer vedrører en særskilt faggruppe eller sektor, hvorfor de ikke er medtaget i denne redegørelse).

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?**1. Konkurs**

Konkursproceduren indledes enten på begæring af skyldneren selv eller på begæring af en eller flere fordringshavere eller ex officio.

Den erhvervsdrivende skal indgive en konkurserklæring til justitskontoret ved den byret (tribunal d'arrondissement), der har den stedlige kompetence i handelssager i den retskreds, hvor den pågældende har sin bopæl eller sit hovedsæde. Konkurserklæringen skal indgives inden for en måned fra det tidspunkt, hvor betingelserne for at blive erklæret konkurs er opfyldt.

Hvis en eller flere af skyldnerens kreditorer beslutter sig for at begære skyldneren konkurs, skal de benytte sig af en foged, som – ved stævning – skal pålægge den erhvervsdrivende at give møde for den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager, inden for syv dage (stævning på bestemt dato) med henblik på konkursbehandlingen.

Konkursproceduren kan også indledes ex officio på baggrund af de oplysninger, retten ligger inde med. I dette tilfælde skal retten gennem justitskontoret indkalde skyldneren til at møde for undersøgelseskammeret for at afhøre ham/hende om vedkommendes situation.

Inden en erhvervsdrivende kan erklæres konkurs, skal den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager (i det efterfølgende benævnt

"handelsretten"), kontrollere, hvorvidt den pågældende person eller det pågældende selskab opfylder de tre nedenstående betingelser:

status som erhvervsdrivende: en fysisk person, der som sit normale erhverv (enten som hoved- eller bivirksomhed) udfører aktiviteter, der i henhold til loven anses som erhvervsaktiviteter (herunder aktiviteter som anført i handelslovens artikel 2), eller en juridisk person, der har en af de selskabsformer, der er anført i loven som ændret af 10. august 1915 om handelsselskaber (f.eks.: aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab, ...)

betalingsstandsning: Med en betalingsstandsning menes en manglende betaling af sikre, likvide og forfaldne fordringer (f.eks. lønninger, socialsikringsbidrag, ...). Det er dog ikke tilstrækkeligt med fordringer med en løbetid eller under visse betingelser og naturlige forpligtelser og

svækkelse af kreditten: Den erhvervsdrivende er ikke længere i stand til at skaffe kreditter hos banker, leverandører eller fordringshavere.

I princippet kræver en betalingsstandsning blot, at den pågældende nægter eller ikke kan betale en fordring (uanset fordringens størrelse), der er sikker, likvid og forfalden. Et simpelt midlertidigt likviditetsproblem fører ikke til en konkursbehandling, så længe den erhvervsdrivende kan skaffe den nødvendige kredit til videreførelse af sine aktiviteter og til at leve op til sine forpligtelser.

2. Tvangsakkord uden for konkurs

Tvangsakkord uden for konkurs er forbeholdt "en skyldner, der uforsægtligt er kommet i økonomiske vanskeligheder og således er i god tro". Denne status vurderes af retten ud fra sagens omstændigheder.

Når der er indgivet konkursbegæring, udpeger retten en af sine dommere til at undersøge forholdene hos den, der har fremsat begæringen, og udarbejde en redegørelse.

Retten vil på grundlag af denne redegørelse kunne udsætte konkursbehandlingen for at give skyldneren mulighed for at indlede akkordforhandlinger.

3. Indsættelse af bostyre

Begæring om indsættelse af et bostyre indgives af den erhvervsdrivende skyldner til handelsretten i den retskreds, hvor den erhvervsdrivende har sin hovedvirksomhed, eller selskabet har sit hovedsæde.

For at den erhvervsdrivende kan benytte sig af bostyre, skal kreditten være alvorligt svækket, eller opfyldelsen af vedkommendes forpligtelser skal være fuldt undermineret. Begæringen skal endvidere enten omhandle en sanering af skyldnerens virksomhed eller den bedst mulige realisering af aktiverne. Endelig skal skyldneren ifølge retspraksis være i god tro. I den henseende har retten en skønsmagt i forhold til at vurdere, hvorvidt kravet om god tro er opfyldt ud fra de faktiske omstændigheder og forhold i sagen.

4. Gældssanering

Gældssanering for fysiske personer er kendetegnet ved, at skyldneren med bopæl i Storhertugdømmet Luxembourg er klart ude af stand til at betale sin samlede private gæld, som er forfalden eller vil forfalde, eller til at betale en fordring solidarisk til en selvstændig erhvervsdrivende eller et selskab, forudsat at vedkommende faktisk eller retligt ikke var direktør for dette.

Den normale gældssaneringsprocedure (règlement collectif des dettes) består af tre faser:

fasen med en frivillig aftale om gældssanering (règlement conventionnel) ved forligskommissionen (Commission de médiation) for gældssanering

fasen med en af retten påbudt gældssanering (redressement judiciaire) ved fredsdommeren i den retskreds, hvor skyldneren har sin bopæl

gældssaneringsfasen ved civil konkurs (faillite civile) ved den fredsdommer, hvis kompetence skyldneren er underlagt.

Sidstnævnte fase er subsidiær i forhold til de andre to faser i den normale gældssaneringsprocedure og kræver, at skyldneren er uopretteligt kompromitteret, hvilket kommer til udtryk ved, at han/hun er ude af stand til at træffe:

foranstaltningerne i henhold til planen for en frivillig aftale om gældssanering eller

foranstaltningerne som foreslået af forligskommissionen inden for rammerne af en frivillig aftale om gældssanering og

foranstaltningerne i henhold til en af retten påbudt gældssanering.

Det skal endvidere bemærkes, at anmodninger om en frivillig aftale om gældssanering skal indgives til forligskommissionens formand.

Du finder en [blanket](#) til brug ved anmodninger om frivillig aftale om gældssanering til download på følgende adresse:

<https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>.

Skyldnerens kreditorer skal endvidere indberette deres fordringer til informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering (Service d'information et de conseil en matière de surendettement). Du finder en blanket til brug ved indberetning af fordringer til download på webstedet www.justice.public.lu på

følgende adresse: <https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

1. Konkurs

Når der er afsagt konkursdekret, mister skyldneren retten til selv at forvalte sine formuegoder – også dem, han/hun måtte erhverve efter konkursdekretets afsigelse.

Skyldneren mister retten til at forvalte både materielle og immaterielle formuegoder. Dette skal beskytte fordringshavernes samlede interesser.

Generelt besøger kurator skyldnerens lokaler for at opgøre skyldnerens formuegoder på stedet. Kuratoren står i den forbindelse for at dele formuegoderne op i goder, der in fine tilhører skyldneren, og goder, der er underlagt tredjeparts tinglige rettigheder.

Kuratoren står efterfølgende for at realisere de materielle og immaterielle aktiver ved at sælge skyldnerens eventuelle formuegoder med henblik på den bedste beskyttelse af de samlede interesser. For at kunne overdrage disse formuegoder skal kurator råde over en retskendelse. De materielle og immaterielle formuegoder skal sælges i henhold til handelsloven. Aktiverne indsættes på den bankkonto, der åbnes i forbindelse med insolvensproceduren.

2. Gældssanering

Dommeren opgør skyldnerens økonomiske og sociale situation, kontrollerer fordringerne og gennemgår skyldnerens aktiver og passiver.

Når det er blevet bestemt, at der skal indledes en gældssaneringsprocedure, og der er formuegoder at realisere, iværksætter dommeren den retlige likvidation af skyldnerens formue.

Fredsdommeren træffer afgørelse i eventuelle tvister vedrørende fordringer og fastsætter, at skyldnerens personlige formuegoder skal realiseres. Det er kun det inventar, som er nødvendigt for skyldners hverdag, og private aktiver, der er uundværlige ved udøvelsen af den erhvervs-mæssige beskæftigelse, der er udelukket. Den retlige likvidation af skyldnerens formue inden for rammerne af en gældssaneringsprocedure gennemføres i overensstemmelse med det lovbestemte formål, nemlig en sanering af skyldnerens økonomiske situation, således at han/hun og husstanden fortsat kan føre et menneskeværdigt liv. Skyldnerens rettigheder og søgsmålsrettigheder i forhold til formuen udøves i hele likvidationsperioden af en likvidator, der er udpeget af dommeren. Likvidatoren skal sælge skyldnerens formuegoder inden for seks måneder, enten i mindelighed eller ved et tvangssalg.

Retsvirkninger af gældssaneringsproceduren:

De aktiver, der realiseres gennem retlig likvidation af formuegoderne, er tilstrækkelige til at fyldestgøre fordringshaverne: Dommeren træffer afgørelse om procedurens afslutning.

De aktiver, der realiseres gennem retlig likvidation af formuegoderne, er ikke tilstrækkelige til at fyldestgøre fordringshaverne: Dommeren træffer afgørelse om afslutning, på grund af at aktiverne var utilstrækkelige.

Skyldneren ejer kun det inventar, som er nødvendigt for skyldners hverdag, og private formuegoder, der er uundværlige ved udøvelsen af vedkommendes erhvervs-mæssige beskæftigelse: Dommeren træffer afgørelse om afslutning, på grund af at aktiverne var utilstrækkelige.

Aktiverne omfatter kun formuegoder uden markedsværdi, eller hvor salgskostningerne er for høje i forhold til salgsværdien. Dommeren træffer afgørelse om afslutning, på grund af at aktiverne var utilstrækkelige.

En afslutning grundet utilstrækkelige aktiver betyder, at al skyldnerens private gæld slettes.

Følgende af skyldnerens private gæld slettes dog ikke:

de fordringer, som kautionister eller meddebitorer har betalt i stedet for skyldneren

fordringer som omhandlet i lovens artikel 46, nemlig skyldige underholdsbidrag og økonomisk erstatning for personskader til ofre for forsættelige voldsforbrydelser.

De fordringer, der er omhandlet i lovens artikel 46, kan dog slettes, såfremt den pågældende fordringshaver indvilger i eftergivelsen, gældsopløsningen eller sletningen af de pågældende fordringer.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

1. Konkurs

Når der er afsagt konkursdekret, mister skyldneren retten til selv at forvalte sine formuegoder – også dem, han/hun måtte erhverve på et senere tidspunkt.

Efter dekretets afsigelse overlades forvaltningen af formuegoderne til en kurator.

Er skyldneren en juridisk person, omfatter aktivmassen alle selskabets aktiver og passiver uden forbehold for de rettigheder, selskabsdeltagerne råder over. Kuratorerne udvælges blandt de personer, der tilbyder de mest rimelige og pålidelige forvaltningstjenester.

I praksis udvælger dommerne ved den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager, kuratorerne fra advokatlisten. Retten kan dog af hensyn til de interesser, der er forbundet med konkursen, også udpege notarer eller revisorer/virksomhedsrevisorer til opgaven.

På samme måde som ved alle andre procedurer, der vedrører erhvervsdrivende, er handelsretten kompetent i konkursager.

Handelsretten afsiger konkursdekretet, fastsætter datoen for betalingsstandsningen, udpeger de forskellige aktører (kommitteret dommer, kurator), fastsætter datoen for anmeldelse af fordringer og datoen for afslutning af konkursbehandlingen og træffer afgørelse om konkursprocedurens afslutning.

Forvaltningen af aktiverne overlades til en kurator, der udpeges af retten. Det er kuratorens opgave at realisere skyldnerens formuegoder og fordele provenuet mellem fordringshaverne under overholdelse af reglerne om privilegerede fordringer og tinglige rettigheder.

Den kommitterede dommer fører tilsyn med operationerne, forvaltningen og konkurslikvidationen. Dommeren udarbejder i forbindelse med retsmødet en redegørelse over alle de tvister, der måtte opstå, og iværksætter de nødvendige hasteforanstaltninger til sikring og bevarelse af de samlede formuegoder. Han/hun leder endvidere møderne med skyldnerens kreditorer.

Når der er afsagt konkursdekret, mister den konkursramte erhvervsdrivende retten til selv at forvalte sine formuegoder og kan ikke længere foretage eller modtage betalinger eller på anden måde råde over sine ejendele.

2. Gældssanering

Hvad skyldnerens forpligtelser og konsekvenserne af indledningen af den normale gældssaneringsprocedure på skyldnerens formue angår, skal det bemærkes, at skyldneren er forpligtet til at udvise god adfærd.

I løbet af denne periode, hvor han/hun skal udvise god adfærd, er skyldneren forpligtet til:

at samarbejde med de myndigheder og organer, der er involveret i proceduren, ved at videregive alle oplysninger om sin formue, indkomst, gæld og ændringer i sin situation frivilligt

så vidt muligt at udøve en aktivitet mod vederlag, der svarer til vedkommendes kompetencer

ikke at forværre sin insolvens og handle loyalt for at nedbringe sin gæld

ikke at favorisere en fordringshaver – med undtagelse af aktuelle bidragsberettigede, aktuelle udlejere i forhold til lejen for en bolig svarende til skyldnerens elementære behov, leverandører af tjenesteydelser og produkter, der er nødvendige for at kunne føre et værdigt liv, og aktuelle fordringshavere i forhold til en fuldbyrdsesmetode som iværksat mod skyldneren af den ansvarlige for udbetalingen af erstatning for personskader som tildelt som følge af forsættelige voldshandlinger

at opfylde forpligtelserne inden for rammerne af proceduren.

Der er to forskellige instanser involveret i denne procedure, afhængigt af om der er tale om en frivillig aftale om gældssanering eller en af retten påbudt gældssanering.

En frivillig aftale om gældssanering indgås ved forligskommissionen. Forligskommissionen består af medlemmer, der er udpeget af ministeren, har en formand og en sekretær og mødes som minimum en gang i kvartalet. For at få en plads i forligskommissionen skal ansøgerne blandt andet fremlægge deres straffeattest. Så snart de er udpeget, er de retligt forpligtede til at underrette ministeren om enhver straffesag eller dom mod dem, således at ministeren kan få dem udskiftet. Forligskommissionens medlemmer og formanden modtager henholdsvis et vederlag på 10 og 20 euro pr. møde.

Forligskommissionen træffer navnlig afgørelse vedrørende anerkendelsen af begæringer om den pågældende procedure og vedrørende lovformeligheden af anmelderne af fordringer og godkender eller ændrer i udkastene til gældssaneringsplanerne, som kommissionen får forelagt efter instruks fra informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering, i det efterfølgende benævnt "tjenesten".

Såfremt den forelagte plan ikke godkendes af de involverede inden for højst seks måneder fra anerkendelsesafgørelsen, udarbejder kommissionen en konstatering af insolvens, hvoraf det fremgår, at det ikke er lykkedes at få en frivillig aftale i stand. Skyldneren kan inden for to måneder fra

offentliggørelsesdatoen for konstateringen af insolvens i registret iværksætte en af retten påbudt gældssanering for fredsdommeren i den retskreds, hvor skyldneren har sin bopæl. Hvis skyldneren ingen klage indgiver inden for den fastsatte frist, kan han/hun først iværksætte en ny gældssaneringsprocedure efter en frist på to år fra offentliggørelsesdatoen for konstateringen af insolvens i registret.

Iværksættes der en **af retten påbudt gældssanering**, indkaldes parterne til at møde for fredsdommeren, som kan forlange, at de fremlægger alle nødvendige dokumenter og oplysninger for at få opgjort skyldnerens samlede formue (aktiver og passiver).

På grundlag af disse oplysninger fastsætter dommeren en saneringsplan, som omfatter foranstaltninger, der gør det muligt for skyldneren at opfylde sine forpligtelser.

Den af dommeren fastsatte saneringsplan kan højst løbe i syv år og kan i visse tilfælde annulleres (især hvis skyldneren ikke opfylder de forpligtelser, der er ham/hende pålagt i henhold til planen).

3. Indsættelse af bostyre

I forbindelse med indsættelse af bostyre mister skyldneren sine beslutningsbeføjelser til fordel for bobestyrerne, som skal opføre skyldnerens formuegoder og udarbejde et forslag til omstrukturering eller et forslag til realisering og udlodning af aktiverne. Skyldneren må ikke forstyrre de udnævnte bobestyreres arbejde.

4. Tvangsakkord uden for konkurs

I forbindelse med en tvangsakkord uden for konkurs må skyldneren ikke overdrage eller opgive sine formuegoder, optage lån eller på anden måde stifte forpligtelser uden tilladelse fra den tilsynsførende dommer. Den tilsynsførende dommer opgør skyldnerens formuegoder og udarbejder en analyse af virksomhedens situation og kan om nødvendigt søge hjælp hos sagkyndige.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

De forskellige omhandlede procedurer, bortset fra tvangsakkord uden for konkurs, ophæver ikke fordringshavernes privilegier.

1. Tvangsakkord uden for konkurs

Ved at deltage i afstemningen om tvangsakkord mister de privilegerede fordringshavere således deres forrang i forhold til fordringshavere med tinglige rettigheder (artikel 10 i loven af 14. april 1886).

2. Konkurs

I tilfælde af konkurs er det retspraksis, at – så snart der er afsagt konkursdekret – der ikke længere kan ske modregning – hverken lovbestemt, i medfør af en retsafgørelse eller efter aftale – selv mellem allerede eksisterende fordringer, når én af de tre betingelser om at være likvide, forfaldne og udjævnelige ikke er opfyldt. Såfremt konkursdekretet forhindrer en lovbestemt modregning, bør det ikke antages, at dette sker i absolut eller tilbagevirkende forstand.

Konkursdekretet har ingen indvirkning på den **lovbestemte modregning**, så længe betingelserne var opfyldt forud for insolvensprocedurens indledning.

Appeldomstolen har truffet afgørelse om, at "*mellemprioriteten før konkursdekretet ikke forhindrer denne modregning. Den lovbestemte modregning finder sted på trods af betalingsstandsningen. Modregning sker ikke på foranledning af skyldneren, men med vedkommendes viden. Handelslovens artikel 445 omhandler ikke denne modregning*".

Der kan ikke træffes afgørelse om en **modregning i medfør af en retsafgørelse**, efter at gældssaneringsproceduren er blevet indledt. Denne type modregning kan dog ske i mellemprioriteten før konkursdekretet, forudsat at den pågældende afgørelse er retskraftig (appelfristen er udløbet). I dette tilfælde kan modregningen først have virkning efter afgørelsens afsigelse.

Der kan naturligvis ikke træffes afgørelse om en **modregning efter aftale**, efter at gældssaneringsproceduren er blevet indledt. Derudover kan modregning ikke ske i mellemprioriteten før konkursdekretet, idet den i henhold til artikel 445 i handelsloven anses som en unormal betalingsmetode, der er lovmæssigt ugyldig. [1]"

Det skal endvidere bemærkes, at der i henhold til loven af 5. august 2005 om finansielle garantier findes specifikke undtagelser fra de ovenstående bestemmelser, herunder for eventuelle modregningsaftaler som indgået mellem parterne på dagen for insolvensprocedurens indledning (eller efter indledningen) (jf. artikel 18ff. i loven af 5. august 2005 om finansielle garantier).

3. Indsættelse af bostyre

I forbindelse med indsættelse af bostyre, tvangsakkord uden for konkurs og betalingsudsættelse er det ikke tilladt at få indfriet gældsposter fra det tidspunkt, hvor skyldneren er frataget retten til at råde over sin formue og sine ejendele.

[1] "La compensation comme garantie d'une créance sur un débiteur en faillite", Pierre HURT, J.T. 2010, s. 30.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Et af de første problemer, kuratoren står over for, så snart der er indledt en insolvensprocedure, vedrører de løbende aftaler, der er blevet indgået forud for konkursdekretet. Bortset fra ansættelseskontrakter, som udløber automatisk den dag, hvor konkursdekretet bliver afsagt (artikel 12-1 i loven om arbejde), anerkendes det traditionelt, at løbende aftaler fortsat gælder, medmindre kurator ophæver dem.

Kuratoren skal afveje de pågældende interesser for at beslutte, hvorvidt aftalerne skal videreføres midlertidigt eller ej. Findes der kontraktbestemmelser vedrørende en ophævelse af aftalen i tilfælde af en af parternes konkurs, skal det fastlægges, hvorvidt kurator agter at afvise bestemmelsernes gennemførlighed eller ej (idet der kan stilles spørgsmålstegn ved bestemmelsernes gyldighed. Det kan eksempelvis nævnes, at disse bestemmelser anses som ugyldige i Belgien i forbindelse med erhvervslejemål.)

Under alle omstændigheder er det principielt kuratorens opgave at beslutte, hvorvidt aftalerne fortsat skal gælde eller skal ophæves. I tilfælde af anfægtelse fra den anden kontrahents side, som påberåber sig den automatiske ophævelse af aftalen som følge af konkurs, risikerer kurator en retssag med usikkert udfald, og at der opstår nye omkostninger, der trækkes fra aktiverne [1].

[1] Kilder: "Les procédures collectives au Luxembourg", Yvette HAMILIUS og Brice HELLINCKX (forfattere til tredje kapitel), Editions Larcier 2014, s.86.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

1. Tvangsakkord uden for konkurs, konkurs, betalingsudsættelse og indsættelse af bostyre

I forbindelse med tvangsakkord uden for konkurs, konkurs, betalingsudsættelse og indsættelse af bostyre suspenderes alle tvangsfuldbyrdsforanstaltninger mod den erhvervsdrivende og den pågældendes formuegoder. Der er imidlertid ingen luxembourgsk lov, der forbyder fordringshaverne at forsøge at bevare og beskytte skyldnerens aktivmasse.

Ved ingen af disse procedurer kan skyldneren råde frit over sine formuegoder. "Fra afsigelsen af konkursdekret til afslutningen af sagen kan der ikke anlægges en retssag mod skyldneren i forhold til de formuegoder, der er omfattet af skyldnerens urådighed." (Lux. 12. januar 1935, Pas. 14, s. 27). "Simple fordringshavere og almindeligt privilegerede fordringshavere kan efter konkursprocedurens indledning ikke anlægge sag mod skyldneren eller kuratoren i forhold til at få dem dømt. De kan udelukkende anmelde eller anerkende fordringerne for at oplyse om de pågældende fordringer." (Cass. 13. november 1997, Pas. 30, s. 265).

I visse tilfælde kan skyldneren dog disponere med en godkendelse fra den af retten udpegede tilsynsførende (hvor det drejer sig om betalingsudsættelse eller indsættelse af bostyre).

Derudover medfører konkursdekretet, at den ikkeforfaldne gæld forfalder, og at der ikke længere påløber renter.

2. Gældssanering

I forbindelse med gældssaneringen indebærer kommissionens afgørelse om anerkendelse af skyldnerens begæring ophævelse af enhver mulighed for fuldbyrdsforanstaltninger over for skyldnerens formuegoder, medmindre det gælder manglende betaling af underholdsbidrag, samt ophævelse af påløbende renter, og at den ikkeforfaldne gæld suspenderes.

Hvis der ikke opnås en frivillig aftale om gældssanering, kan den fredsdommer, der får forelagt sagen med henblik på tvangssanering, suspendere alle fuldbyrdsforanstaltninger på samme vilkår som nævnt ovenfor.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

De procedurer, der allerede er iværksat ved indledningen af insolvensproceduren, videreføres af kuratoren i denne funktion. Sagsøgeren/-erne i retssagerne skal imidlertid lovliggøre proceduren ved at inddrage kuratoren, som har enebeføjelse til at repræsentere skyldneren.

Dømmes skyldneren, opnår den/de fordringshaver/-e, der indledte retssagen forud for konkurserklæringen, en status, som de kan påberåbe sig inden for rammerne af konkursen. Der er ikke mulighed for tvangsfuldbyrdelse af denne status, hvorimod konkursdekretet fører til, at skyldneren mister retten til selv at forvalte sine formuegoder.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

1. Konkurs

Ved konkursens offentliggørelse i et eller flere luxembourgiske lovtidender oplyses fordringshaverne om skyldnerens konkurs. Fordringshaverne skal inden for en i konkursdekretet fastsat frist anmelde deres fordringer med angivelse af deres status til justitskontoret ved den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager. Justitskontoret registrerer fordringerne og kvitterer for modtagelsen.

Anmeldelserne af fordringer skal underskrives og blandt andet indeholde fordringshavernes efternavn, fornavn, profession og bopæl, fordringens beløbsmæssige størrelse og årsag samt sikkerhedsstillelse og værdipapirer, der måtte være påvirket heraf. Efterfølgende verificeres de forskellige anmeldte fordringer under kuratorens tilstedeværelse af skyldneren og den kommitterede dommer.

Inden for rammerne af denne procedure kan fordringshaverne i tilfælde af anfægtelse blive indkaldt, således at de kan uddybe baggrunden for deres fordring som værende berettiget eller det præcise beløb i forbindelse med sagens behandling.

Kan kurator konstatere, at der er aktiver at udlokke mellem fordringshaverne, indkaldes disse af kurator til regnskabsafregningen, hvor fordringshaverne har mulighed for at fremlægge deres kommentarer til udkastet til udlodning.

Er der ikke tilstrækkelige aktiver, afsluttes konkursproceduren.

Er fordringshaverne utilfredse med kuratorens arbejde, kan de indgive en klage til den kommitterede dommer, som i givet fald kan vælge at få kuratoren udskiftet.

2. Indsættelse af bostyre

I forbindelse med indsættelse af bostyre skal bostyrene fremlægge oplysningerne vedrørende udkastet til omstrukturering eller realisering af aktiverne for fordringshaverne.

I dette tilfælde indkaldes fordringshaverne muligvis for at fremlægge deres kommentarer. Fordringshaverne skal inden for 14 dage fra underretningen oplyse justitskontoret om deres godkendelse eller anfægtelse af udkastet, som udelukkende vil blive iværksat, hvis over halvdelen af de fordringshavere, hvis passivmasse svarer til mindst 50 procent, godkender udkastet.

3. Tvangsakkord uden for konkurs

I forbindelse med tvangsakkorden uden for konkurs indledes der akkordforhandlinger, hvor fordringshaverne har mulighed for at drøfte forslagene forbundet med tvangsakkorden som udarbejdet af den tilsynsførende dommer. Fordringshaverne skal anmelde deres fordringer under forhandlingerne og derudover angive, hvorvidt de godkender forslagene forbundet med tvangsakkorden eller ej.

Herefter kan fordringshaverne fremlægge deres kommentarer under godkendelsesforhandlingerne vedrørende tvangsakkorden uden for konkurs. De har endvidere mulighed for at appellere afgørelsen om tvangsakkord uden for konkurs, såfremt de ikke blev indkaldt til akkordforhandlingerne, eller de stemte imod forslagene forbundet med tvangsakkorden.

4. Gældssanering

I forbindelse med den frivillige aftale om gældssanering er fordringshaverne i første omgang forpligtede til at anmelde deres fordring til informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering. Efterfølgende kan fordringshaverne bidrage aktivt til godkendelsen af tjenestens udkast til den frivillige aftale om gældssanering.

Forligskommissionen for gældssanering indkalder efterfølgende fordringshaverne og fremlægger de udarbejdede forslag til en frivillig aftale for dem. Mindst 60 procent af fordringshaverne, hvis fordringer svarer til 60 procent af fordringerne, skal godkende udkastet til den frivillige aftale, for at udkastet kan anses som godkendt. Manglende tilkendegivelse fra fordringshavernes side anses som en godkendelse.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Kuratorerne med ansvar for en konkurs repræsenterer både den konkursramte og gruppen af fordringshavere. I denne dobbeltrolle står de for at forvalte formuegoderne, samtidig med at de som sagsøgende og sagsøgte part er berettiget til at træffe alle de foranstaltninger, der har til formål at bevare aktivmassen til betaling af fordringshaverne samt at genoprette eller øge denne aktivmasse, hvilket er i fordringshavernes fælles interesse. (Appeldomstolen, den 2. juli 1880, Pas. 2, s. 49)

Kuratoren træffer foranstaltninger vedrørende den samlede betaling til fordringshaverne fra skyldnerens formue, dvs. genoprettelse, beskyttelse eller likvidation af denne formue. (Appeldomstolen, den 25. februar 2015, Pas. 37, s. 483)

I forhold til de gældende aftaler, der er blevet indgået forud for konkursdekretet, skal kuratoren træffe afgørelse om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at ophæve dem, eller om det i forbindelse med en udlodning af aktiverne er bedre at videreføre dem af hensyn til en senere hæftelse for skyldnerens passiver.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Alle fordringshavere er forpligtede til at anmelde deres fordringer – uanset fordringens art, og hvorvidt de er privilegerede fordringshavere eller ej.

Massefordringer, dvs. fordringer, der opstår på et senere tidspunkt og har forbindelse til konkursproceduren (f.eks. kuratoromkostninger, leje, der forfalder efter afsigelse af konkursdekretet osv.), er undtaget fra denne procedure.

Massefordringer, der opstår efter indledningen af insolvensproceduren, og som er forbundet med konkursbehandlingen eller videreførelsen af visse af den konkursramte virksomheds aktiviteter, indfris, inden resten af aktivmassen fordeles mellem fordringshaverne. Massefordringerne har således forrang for de andre fordringer.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

1. Konkurs

I forbindelse med konkursproceduren offentliggøres konkursdekretet på forskellig vis (i pressen og ved opslag i retten) for at informere skyldnerens kreditorer om situationen og opfordre dem til at anmelde deres fordringer (artikel 472 i handelsloven).

Fordringshaverne skal derefter anmelde deres fordringer til handelsrettens justitskontor og fremlægge relevant dokumentation (artikel 496 i handelsloven).

Fordringshaverne kan anmelde deres fordringer ved hjælp af blanketten på følgende websted:

<http://www.justice.public.lu/fr/creances/declaration-creance/index.html>.

Fordringerne kontrolleres af den kurator, der har fået til opgave at forestå likvidationen af konkursboet. Kuratoren kan eventuelt afvise fordringer (artikel 500 i handelsloven).

Afvises den anmeldte fordring, hjemvises den til retten.

Ligger de pågældende afvisninger uden for byretten med stedlig kompetence i handelssagers kompetence, hjemvises afvisningerne til den kompetente ret af hensyn til en realitetsafgørelse og til byretten med stedlig kompetence i handelssager for i henhold til artikel 504 at træffe afgørelse om, op til hvilket beløb den afviste fordringshaver har mulighed for at deltage i forhandlingerne om tvangsakkorden uden for konkurs. (Artikel 502).

2. Tvangsakkord uden for konkurs

I forbindelse med tvangsakkord uden for konkurs skal en skyldner, som indgiver begæring om akkord, i begæringen oplyse navn og adresse på sine fordringshavere samt fordringernes beløbsmæssige størrelse (artikel 3 i loven af 14. april 1886).

Fordringshaverne informeres ved rekommanderet brev (artikel 8 i loven af 14. april 1886). Brevet indeholder desuden en indkaldelse til akkordforhandlinger.

Indkaldelsen offentliggøres også i pressen.

Under akkordforhandlingerne oplyser fordringshaverne den beløbsmæssige størrelse af deres fordringer.

Som nævnt indebærer deltagelse i afstemningen om akkord, at privilegerede fordringshavere mister deres forrang i forhold til fordringshavere med tinglige rettigheder (artikel 10 i loven af 14. april 1886).

3. Betalingsudsættelse

Når der bevilges betalingsudsættelse, skal skyldneren ligeledes fremlægge en liste med navn og adresse på fordringshaverne og den beløbsmæssige størrelse af deres fordringer.

Fordringshaverne indkaldes ved rekommanderet brev (artikel 596 i handelsloven) og ved annoncering i pressen.

På selve mødet skal de oplyse den beløbsmæssige størrelse af deres fordringer (artikel 597 i handelsloven).

4. Indsættelse af bostyre

I forbindelse med indsættelse af bostyre sker der ikke anmeldelse og anerkendelse af fordringer. Skyldneren oplyser i sin begæring til retten navn og adresse på sine fordringshavere.

Fordringshaverne informeres efterfølgende af retten om den plan for omstrukturering af virksomheden eller realisering af aktiverne, som er udarbejdet af de af retten udpegede kommitterede.

5. Gældssaneringsprocedure:

Skyldnerens kreditorer er inden for en måned fra offentliggørelse af meddelelsen om gældssanering i registret forpligtede til at **anmelde deres fordringer til informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering**.

Anmeldelse af fordringer skal ske i henhold til artikel 6 og 7 i den storthertugelige forskrift af 17. januar 2014 om gennemførelse af loven af 8. januar 2013 om gældssanering.

De har adgang til en [anmeldelsesblanket](#).

Forligskommissionen vurderer, hvorvidt anmeldelserne opfylder de formelle krav.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Konkurslovens grundlæggende princip er, at alle fordringshavere modtager en forholdsmæssig andel, der svarer til fordringens størrelse.

Nogle fordringshavere har forrang eller er privilegerede.

De privilegerede fordringshavere inddeles på lovbestemt vis i henhold til den offentlige orden (udlejere af fast ejendom, pantekreditorer, pantehavere med goodwill og navnlig statskassen i bred forstand).

Kuratoren henviser generelt til artikel 2096 til 2098, 2101 og 2102 i civillovbogen.

Kuratoren skal foretage en sagsspecifik kontrol i henhold til lovbestemmelserne og retspraksis.

Nettoaktiverne til de simple fordringshavere fordeles i overensstemmelse med handelslovens artikel 561, stk. 1.

Er kuratoren bekendt med de retsbestemte honorarer, er de privilegerede fordringshavere fundet, og det resterende beløb til fordeling mellem de simple fordringshavere er kendt, udarbejder kuratoren et udkast til aktivernes fordeling, som i første omgang forelægges for den kommitterede dommer. Kuratoren inviterer i henhold til handelslovens artikel 533 alle fordringshavere til regnskabsafklæggelsen ved rekommanderet brev og vedlægger en kopi af udkastet til aktivernes fordeling.

Skyldneren indkaldes ved stævningsmand eller ved offentliggørelse i en luxembourgsk lovtidende.

Medmindre kuratorens regnskabsafklæggelse fører til afvisning fra en fordringshavers side, fremlægger kuratoren rapporten om regnskabsafklæggelsen som udarbejdet med udgangspunkt i udkastet til aktivernes fordeling for den kommitterede dommer og justitskontoret med henblik på underskrift.

Kuratoren udbetaler efter regnskabsafklæggelsen beløbene til fordringshavere.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

1. Konkurs

Ved konkurs kan kuratoren, når alle betalinger er effektueret, begære konkursboet sluttet, hvorefter der afsiges en kendelse om boets slutning, der, som navnet siger, afslutter konkursbehandlingen.

I henhold til handelslovens artikel 536 kan en skyldner, der ikke er blevet erklæret fallit som følge af forsømmelige eller svigagtige handlinger, ikke længere være genstand for fordringshavernes retsforfølgelse, medmindre skyldneren igen bliver rentabel inden for syv år fra afgørelsen om afslutning grundet utilstrækkelige aktiver.

I henhold til handelslovens artikel 586 kan en skyldner, der har erlagt alle skyldige beløb, begære rehabilitering ved at indgive en begæring herom til den øverste domstol (Cour supérieure de justice).

2. Tvangsakkord uden for konkurs, betalingsudsættelse, indsættelse af bostyre

Ved tvangsakkord uden for konkurs, betalingsudsættelse og indsættelse af bostyre afsluttes proceduren ved rettens afgørelse om at efterkomme begæringen om den pågældende procedure.

Retten kan idømme den konkursramte skyldner to former for sanktioner: dels strafferetlige sanktioner, dels civilretlige sanktioner.

Hvis retten konstaterer, at konkursen skyldes alvorlige og markante fejl fra skyldnerens side, kan den forbyde vedkommende at udøve erhvervsvirksomhed både direkte og med en anden person som mellemmand. Det omfatter også forbud mod at udøve en funktion, der er forbundet med beslutningsbeføjelser i en virksomhed.

Blandt de øvrige civilretlige sanktioner over for konkursramte virksomheder er muligheden for at udvide konkursen til at omfatte virksomhedens ledelse, sanktioner i medfør af artikel 1382 og 1383 i civillovbogen (almindeligt erstatningsansvar) og artikel 59 og 192 i loven om erhvervsdrivende virksomheder.

Skyldneren kan blive idømt strafferetlige sanktioner (fallit).

Ved tvangsakkord uden for konkurs skal den pågældende tilbagebetale sin gæld, hvis skyldneren igen bliver rentabel (artikel 25 i loven af 14. april 1886 om tvangsakkord uden for konkurs).

Tvangsakkorden uden for konkurs har ingen indvirkning på følgende gældstyper:

skatter og andre afgifter

privilegerede fordringshaveres fordringer, pant eller privilegier

fordringer forbundet med underholdsbidrag.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Efter insolvensprocedurens afslutning får fordringshavere – såfremt der findes aktiver – udbetalt hele eller en del af det skyldige beløb i henhold til fordelingsbetingelserne som indeholdt i afgørelsen om afslutning af proceduren.

Er skyldneren ikke blevet erklæret fallit som følge af forsømmelige eller svigagtige handlinger, kan han/hun ikke længere retsforfølges af fordringshavere, medmindre skyldneren igen bliver rentabel inden for syv år fra afgørelsen om afslutning af insolvensproceduren.

Fordringshavere har ligeledes mulighed for at anlægge et søgsmål i henhold til artikel 1382 og 1383 i civillovbogen for at gøre det almindelige erstatningsansvar gældende over for skyldnerens ledelse eller anlægge et søgsmål i henhold til artikel 59 og 192 i loven om erhvervsdrivende virksomheder (ledelsens og direktørernes ansvar inden for rammerne af udøvelsen af deres beføjelser).

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Udgifterne forbundet med konkursbegæringen indgår i de samlede omkostninger.

Udgifterne opstår af hensyn til konkursproceduren, hvorfor de betales sammen med konkursboets aktiver, inden kurator fordeler resten af aktivmassen mellem de forskellige fordringshavere.

Artikel 1 og 2 i loven af 29. marts 1893 om retshjælp og debetproceduren omhandler de forskellige omkostninger forbundet med de formaliteter, der skal opfyldes i forbindelse med insolvensproceduren, og betalingsrækkefølgen i tilfælde af utilstrækkelige aktiver.

Den kompetente byret fastsætter kuratorens honorar på grundlag af den storhertugelige forskrift af 18. juli 2003.

Kuratoren er forpligtet til at fremlægge sin opgørelse over omkostninger og honorarer baseret på de inddrevne aktiver for byretten med stedlig kompetence i handelssager.

I henhold til artikel 536-1, stk. 2, i handelsloven udbetaler registermyndigheden (Administration de l'Enregistrement) omkostningerne og honorarerne forbundet med den afsluttede insolvensprocedure grundet utilstrækkelige aktiver som et forskud under de betingelser, der er fastsat i loven af 29. marts 1893 om retshjælp og debetproceduren.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

1. Konkurs

Der kan i konkursdekretet være fastsat en periode for skyldnerens betalingsstandsning, som starter før konkursdekretdatoen, dog højst seks måneder før denne dato.

Af hensyn til fordringshavernes interesser anses perioden mellem betalingsstandsningen og konkursdekretet som "mellemprioriteten før konkursdekretet".

Visse aftaler, der indgås i løbet af denne periode, og som kræver fordringshavernes rettigheder, er **ugyldige**. Dette omfatter navnlig:

aftaler vedrørende de materielle og immaterielle formuegoder, som skyldneren har overdraget vederlagsfrit og mod vederlag, når salgsprisen er alt for lav i forhold til værdien af den pågældende genstand

udbetalinger – enten kontante eller via transport, salg, kompensation eller andet – forbundet med gæld, der endnu ikke er forfalden

udbetalinger, dog ikke kontante, eller kortfristede gældsbreve forbundet med forfalden gæld

pant eller andre tinglige rettigheder som indrømmet af skyldneren forbundet med gæld, der er stiftet forud for betalingsstandsningen.

Ugyldighedsprincippet finder derimod ikke automatisk anvendelse på andre aftaler.

Visse af **skyldnerens udbetalinger** forbundet med forfalden gæld og andre vederlagsbaserede aftaler, der er indgået i mellemprioriteten før konkursdekretet, kan således annulleres, såfremt de tredjeparter, der modtog pengene eller handlede med skyldneren, var **bekendt med skyldnerens betalingsstandsning**.

Er fordringshaveren bekendt med, at skyldneren ikke kan opfylde sine forpligtelser, er det ikke tilladt for ham/hende at styrke sin egen position på bekostning af gruppen af fordringshavere.

Pantere og prioritetsrettigheder, der måtte være opnået, kan registreres frem til konkursdekretets afsigelse. Derimod kan registreringer som foretaget op til **10 dage før betalingsstandsningsperioden** eller herefter erklæres for ugyldige, såfremt der ligger mere end 14 dage mellem panteoprettelsesaftalen og registreringsdatoen.

Alle **aftaler eller udbetalinger, der er foretaget som svigagtige handlinger mod fordringshavere**, dvs. at aftalerne er indgået af skyldneren, som er bekendt med den skade, dette får på fordringshaveren (dvs. ved at massen reduceres, konkursordenen ikke følges osv.), erklæres for ugyldige, uanset hvornår de måtte være indgået.

Begrebet mellemprioritet før konkursdekretet finder ikke anvendelse på **finansielle garantikontrakter** samt i tilfælde af **fremtidige fordringer, der overdrages til en securitisering med særligt formål**.

2. Tvangsakkord uden for konkurs

Skyldneren kan i behandlingsperioden for tvangsakkorden ikke overdrage eller opgive sine formuegoder, optage lån eller på anden måde stifte forpligtelser uden tilladelse fra den tilsynsførende dommer.

3. Indsættelse af bostyre

Fra det tidspunkt, hvor der blev udpeget en tilsynsførende dommer til at opføre virksomhedens formuegoder, kan den erhvervsdrivende ikke overdrage, stifte sikkerhed eller pant, forpligte sig til eller modtage rørlig kapital uden skriftlig tilladelse fra den tilsynsførende dommer. I modsat fald vil dette blive anset som ugyldigt.

Det skal endvidere bemærkes, at den erhvervsdrivende, der har skjult en del af sine aktiver eller overdrevet størrelsen af passivmassen, eller som har givet de fordringshavere, der har overdrevet deres fordringer, tilladelse til at intervenere, kan blive idømt strafferetlige sanktioner i forbindelse med indsættelsen af bostyre.

4. Gældssanering

Dommeren kan i givet fald udpege personer med ansvar for at yde hjælp til social-, uddannelses- eller økonomiforvaltningsplanen for at sikre, at den del af skyldnerens indtægter, der ikke er berørt af gældsindfrielsen, anvendes til de fastlagte formål.

Disse personer er bemyndigede til at træffe de nødvendige foranstaltninger til forhindring af, at denne del af indtægterne ikke opfylder det naturlige mål, eller at skyldnerens husholdningsinteresser krænkes.

Sidste opdatering: 29/10/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.